

Čís. 5472.

Hleděl-li vinník (dlužník více než jednoho věřitele) v poškozovacím podvodném úmyslu bezvýsledně druhého svést, aby mu zaplatil pohledávku, zabavenou soudem ve prospěch třetího, a aby u soudu prohlásil, že svůj dluh zaplatil dříve, než byl soudem o zabavení pohledávky zpraven, jde o zločin nedokonaného svádění ke spoluminně na podvodném úpadku podle §§ 9, 5, 205 a) tr. zák., nikoli o zločin nedokonaného svádění k podvodu podle §§ 9, 197 tr. zák., ani o přečin maření exekuce podle § 1 zákona čís. 78/1883 ř. zák.

(Rozh. ze dne 30. prosince 1935, Zm II 519/35.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zamítl zmateční stížnost obžalované do rozsudku krajského soudu v Uherském Hradišti ze dne 25. května 1935, jímž byla stěžovatelka uznána vinnou zločinem nedokonaného svádění ke zločinu podvodu podle §§ 9, 197, 200 tr. z.

Z d ů v o d ů:

Podle zjištění rozsudečných shledal nalézací soud trestnou činnost obžalované v tom, že dne 11. října 1934 hleděla svést J. V. k tomu, by jí zaplatil 2.200 Kč za nájemné a aby u soudu řekl, že tak učinil před 11. říjnem 1934, kdy byl soudem uvědoměn, že tato pohledávka byla zabavena pro J. R., čímž měli býti na majetku poškozeni buď J. R., jenž pro svou pohledávku proti manželům L. tuto pohledávku manželům L. za nájemné zabavil, neb Dr. K., jemuž tato pohledávka za nájemné byla manželé L. dne 1. října 1934 postoupena.

Zmateční stížnost uplatňuje zmateční důvody podle § 281, č. 5, 9 a 10 tr. ř.

K posouzení, jak dalece jsou oprávněny výtky činěné s hlediska zmatečnosti podle § 281, č. 5 tr. ř., dlužno se předem zabývatí důvodem zmatečnosti podle § 281, č. 10 a 9 a) tr. ř. Stížnost tu právem vytýká, že tu nešlo o skutkovou podstatu zločinu nedokonaného svádění k podvodu, nýbrž o jinou skutkovou podstatu, a chce ve zjištěném ději spatřovati nejvýše skutkovou podstatu maření exekuce — patrně přečinu podle § 1 zák. č. 78/1883 ř. z. Než tu stížnost přehlíží, že soud zjistil, že se obžalovaná snažila jednáním svým odstraniti součást svého jmění, aby úmyslně zmařila uspokojení svých svrchu jmenovaných věřitelů, že tak jednala v úmyslu poškozovacím a že by byla, kdyby se jí bylo svádění J. V. podařilo, při svém špatném finančním stavu též poškodila uvedené věřitele. Soud zjistil tudíž poškozovací, podvodný úmysl, tedy něco více, než co tvoří skutkovou podstatu nedokonaného svádění k přečinu podle § 1 zák. o maření exekuce.

Soud však zjistil dále, že obžalovaná sváděla V., by okresnímu soudu v H. vědomě sdělil nepravdu, že bylo jejím úmyslem, aby se proti zákazu dostala do držby peněz a že obžalovanou navrhované nesprávné jednání V. mělo krýti případnou protiprávní držbu peněz.

To, co V. měl učiniti, zakládalo tudíž skutkovou podstatu spoluviny na podvodném úpadku podle § 5, 205 a) tr. z., neboť soud zjistil, že obžalovaná jako dlužnice více věřitelů chtěla zmařiti, resp. ztenčiti uspokojení svých věřitelů, že k pomoci na tomto jednání sváděla bezvýsledně J. V. a že ku krytí tohoto činu měly sloužiti případné údaje V. před soudem po rozumu § 301 ex ř.

Ježto však zločin nedokonaného svádění k podvodu podle §§ 5, 197, 200 tr. z. je stejně trestný jako zločin nedokonaného svádění ke spoluvině na podvodném úpadku podle §§ 5, 9, 205 a) tr. z., schází tu základní podmínka § 281, 1. odst. tr. ř., totiž uplatňování zmatečního důvodu ve prospěch obžalovaného.

Čís. 5473.

Důležitým důvodem k delegaci jiného soudu mládeže je okolnost, že všichni členové příslušného soudu mládeže jsou podle zákona z rozhodování ve věci vyloučeni.

(Rozh. ze dne 31. prosince 1935, Nd I 489/35.)

N e j v y š š í s o u d jako soud zrušovací zamítl stížnost do usnesení vrchního soudu v Praze ze dne 25. října 1935, jímž trestní věc byla výjimečně odňata příslušnému soudu mládeže v Kutné Hoře a přikázána soudu mládeže v Táboře.

D ů v o d y:

Je přisvědčiti názoru vrchního soudu v Praze, že okolnost, že všichni členové soudu mládeže v Kutné Hoře jsou z rozhodování v této věci ve smyslu § 68, odst. 2 tr. ř. vyloučeni, je důležitým důvodem ve smyslu § 62 tr. ř., aby tato věc byla odňata soudu mládeže v Kutné Hoře a přikázána soudu mládeže v Táboře. Podle 1. odst. § 33 zák. č. 48/1931 Sb. z. a n. je za soudce mládeže ustanovovati ty, kdož se svými vlastnostmi a svou povahou pro tento úřad zvláště hodí, při čemž je přihlížeti také k jejich vzdělání odbornému, zejména pedagogickému, a k jejich dosavadní činnosti. Vůdčí myšlenkou zákona je podle důvodové zprávy, aby jeho provádění bylo vloženo do rukou soudců k tomu zvláště způsobilých. Prakticky to znamená, jak zdůrazňuje důvodová zpráva, specialisaci tohoto odboru trestního soudnictví. Zákon snaží se zaručiti správný výběr soudců mládeže také ještě jinak. Podle poslední věty prvního odstavce § 31 uvedeného zákona nemají býti soudcové mládeže bez naléhavé příčiny měněni, zřejmě proto, jak praví osnova, aby se mohli zapracovati, nabýti přehledu o mládeži svého obvodu, navázati styky s pomocnými zařízeními pro péči o mládež. Tato vůdčí zásada jednotnosti a soustředěnosti péče o mládež, spočívající na výběru soudců mládeže k tomu zvláště způsobilých, jak zákon má na mysli, byla by prolomena postupem navrhovaným ve stížnosti, aby totiž v případě, o nějž jde, kde je celý soud mládeže v Kutné Hoře z rozhodování vyloučen, byli opatřením justiční